

Fästmans-köpe

Livligt.

A Kaj - so på Bärg hadd en
föst - man hett' Päl - le, fi - lo' fi - li - bo' fi - li -
bom bom bom. Men Le - na på Uss - ru viH
ha en i stäl - le. Fi - lo' fi - lo - bo' fi - lo - bom.

2. Ja' lôver, sa Lena, att om du vill släpp'en,
Si gir ja dej nô som fall' dej på läppen.
3. Må göre, sa Kajsa, ja' ska allt fundere,
Om tie reksdaler vi kan ackedere.
4. Å jess, da, sa Lena, ä mänischä gôla,
Så dyr va' föll allri en fästman i väla.
5. Ja' vet int, sa Kajsa, just prise per stöcke,
Men hällta föll allri kan vare för möck.
6. Pytt vackert, sa Lena, han ska int' va skraler,
Den khärn, som betales mä fämm reksdaler.
7. Dä va e maduse, sa Kajse te prute!
Du vill föll int gi en reksdaler te slute?
8. D'ä ont ätter pänninger, Lena te gnälle,
Ja' gir dej mett nättelduksförklä för Pälle.
9. Får gå da, sa Kajsa, dä löns int' te strete,
Fast nock vet ja' dä, att dett förklä ä slete.
10. Men Kajsa mä klæ geck hemmôt å flinte,
»Den fästman skull mänischä gärn fått för inte.»
11. »Å om dä int ällers hadd' blett nôa rå mä'n,
Skull' ja' gitt ett förklä för te å bli å mä'n.»

F. A. Dahlgren.